

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه
گاوزنگ - زنجان

ساخت و بررسی رفتار الکتروشیمیایی الکترودهای اصلاح شده با نانولوله‌های کربنی آراسته شده بانانو ذرات پالادیم و کاربرد آن‌ها در الکتروشیمی تجزیه‌ای

پایان‌نامه کارشناسی ارشد

آنا علیدوست

استاد راهنما: دکتر بهزاد حقیقی

آبان ۱۳۹۰

چکیده

نانوذرات پالادیوم بر روی سطح نانولوله‌های کربنی از طریق تجزیه حرارتی پالادیم استات تزئین گردید. سپس سطح الکتروود کربن شیشه‌ای با نانولوله‌های کربنی چند دیواره آراسته شده با نانوذرات پالادیم اصلاح شد. در انتها گلوکز اکسیداز به وسیله‌ی نفیون روی الکتروود اصلاح شده تثبیت شد. الکتروود ساخته شده در محلول بافر فسفات 0.1 M ($\text{pH} = 7$) یک زوج پیک با پتانسیل فرمال 0.47 V - ولت از خود نشان می‌داد که نشان دهنده‌ی انتقال الکترون مستقیم گلوکز اکسیداز بود. از رسم پتانسیل فرمال نسبت به pH یک خط راست با شیب 56 mV pH^{-1} حاصل شد که به مقدار تئوری 59 mV pH^{-1} نزدیک است و حاکی از انجام یک فرایند اکسایش - کاهش دو الکترون، دو پروتونه است. سرعت انتقال الکترون گلوکز اکسیداز 1.83 s^{-1} محاسبه گردید. الکتروود اصلاح شده در برابر کاهش اکسیژن فعالیت الکتروکاتالیتیکی خوبی از خود نشان داد. لذا اندازه‌گیری گلوکز بر اساس کاهش اکسیژن انجام گرفت. منحنی درجه‌بندی برای اندازه‌گیری گلوکز در محدوده‌ی 0.5 تا 3 میلی‌مولار با ضریب همبستگی 0.994 خطی بود. حساسیت و حد تشخیص به ترتیب $9.724\text{ }\mu\text{A mM}^{-1}$ و $127\text{ }\mu\text{M}$ به دست آمد. این حسگر انتخاب‌پذیری و پایداری خوبی در اندازه‌گیری گلوکز نشان داد.

فهرست مطالب

VI فهرست شکل ها
VIII فهرست جدول ها
	فصل اول
۱ مقدمه
۱ ۱-۱- حسگرها و زیست حسگرها
۳ ۲-۱- اجزاء یک زیست حسگر
۵ ۳-۱- کاربرد زیست حسگرها
۵ ۱-۳-۱- آزمایشگاه های بالینی
۵ ۲-۳-۱- کنترل فرایندهای صنعتی
۶ ۳-۳-۱- بررسی های زیست محیطی
۶ ۴-۱- روش های تثبیت گونه های زیستی
۷ ۵-۱- اصول اساسی زیست حسگرهای گلوکز
۷ ۱-۵-۱- بیماری دیابت
۱۰ ۲-۵-۱- نسل های زیست حسگرهای آمپرومتری گلوکز
۱۰ ۱-۲-۵-۱- نسل اول زیست حسگرهای گلوکز
۱۰ ۲-۲-۵-۱- نسل دوم زیست حسگرهای گلوکز
۱۲ ۳-۲-۵-۱- نسل سوم زیست حسگرهای گلوکز
۱۲ ۶-۱- انتقال الکترون مستقیم
۱۲ ۱-۶-۱- انتقال الکترون مستقیم آنزیم ها

۱۳ ۱-۶-۲- انتقال الکترون مستقیم آنزیم گلوکز اکسیداز
۱۵ ۱-۷-۷- الکترودهای اصلاح شده
۱۶ ۱-۷-۱- نانو لوله‌های کربنی
۱۸ ۱-۷-۲- نانو ذرات فلزی
۱۹ ۱-۷-۳- نانو لوله‌های کربنی آراسته شده با نانو ذرات فلزی
۲۰ ۱-۸- اهداف پروژه

فصل دوم

۲۱ مروری بر تحقیقات گذشته
۲۱ ۲-۱- الکترودهای اصلاح شده برای اندازه‌گیری گلوکز
۲۳ ۲-۲- انتقال الکترون مستقیم آنزیم گلوکز اکسیداز و زیست‌حسگرهای گلوکز

فصل سوم

۳۲ روش کار و مواد
۳۲ ۳-۱- وسایل و ابزار
۳۳ ۳-۲- واکنش‌گرها
۳۴ ۳-۲-۱- روش تهیهی محلول‌ها
۳۵ ۳-۳- روش تهیهی مواد به‌کار رفته در ساختار الکتروود اصلاح شده
۳۵ ۳-۳-۱- روش تهیهی نانولوله‌های کربنی چنددیواره تزیین شده با نانوذرات پالادیم
۳۶ ۳-۴- روش ساخت الکتروود اصلاح شده

فصل چهارم

۳۸ بحث و نتایج
۳۸ ۴-۱- مقدمه
 ۴-۲- بررسی‌های میکروسکوپ الکترونی روبشی، ولتامتری چرخه‌ای و امپدانس الکتروشیمیایی
۳۹ nanoPd-MWCNTs

۴۳ ۳-۴ بررسی رفتار الکتروشیمیایی آنزیم گلوکز اکسیداز
۴۴ ۴-۴ الکتروکاتالیز کردن کاهش اکسیژن بر روی GCE/ nanoPd-MWCNTs/GOD /nafion
۴۵ ۵-۴ فعالیت الکتروکاتالیستی nanoPd-MWCNTs/GOD/nafion نسبت به گلوکز
 ۶-۴ بررسی اثر حضور اکسیژن در پاسخ دهی GCE/nanoPd-MWCNTs/GOD/nafion
۴۷	نسبت به گلوکز
۴۸ ۷-۴ بهینه کردن ساخت GCE/nanoPd-MWCNTs/GOD/nafion
۴۸ ۱-۷-۴ بهینه سازی مقدار nanoPd-MWCNTs
۴۹ ۲-۷-۴ بهینه سازی مقدار گلوکز اکسیداز
۵۰ ۳-۷-۴ بهینه سازی درصد نفیون
۵۱ ۸-۴ بررسی اثر pH
۵۳ ۹-۴ بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل
۵۶ ۱۰-۴ تهیه منحنی درجه بندی گلوکز
۵۸ ۱۱-۴ بررسی تکرار پذیری الکتروود
۵۸ ۱-۱۱-۴ بررسی تکرار پذیری پاسخ ولتامتری چرخه ای الکتروود نسبت به گلوکز
۶۰ ۲-۱۱-۴ بررسی تکرار پذیری ساخت الکتروود
۶۲ ۱۲-۴ بررسی پایداری الکتروود
۶۲ ۱-۱۲-۴ بررسی پایداری الکتروشیمیایی الکتروود
۶۴ ۲-۱۲-۴ بررسی پایداری نگهداری الکتروود
۶۶ ۱۳-۴ بررسی اثر مزاحمت احتمالی گونه های همراه در اندازه گیری گلوکز
۶۶ ۱-۱۳-۴ بررسی اثر مزاحمت اوریک اسید در اندازه گیری گلوکز
۶۸ ۲-۱۳-۴ بررسی اثر مزاحمت اسکوربیک اسید در اندازه گیری گلوکز
۷۰ ۳-۱۳-۴ بررسی اثر مزاحمت استامینوفن در اندازه گیری گلوکز
۷۳ ۱۴-۴ نتیجه گیری

فهرست شکل‌ها

۲	شکل ۱-۱. شمای کلی یک زیست‌حسگر
۱۱	شکل ۲-۱. عملکرد زیست‌حسگر نسل دوم گلوکز
۱۴	شکل ۳-۱. شکل‌های مختلف جهت‌گیری آنزیم
	شکل ۴-۱. تصویر شماتیک انتقال الکترون مستقیم از مرکز ردوکس آنزیم به الکتروود، توسط
۱۵	نانو ذرات
۱۷	شکل ۵-۱. ساختار نانولوله‌های کربنی
۳۹	شکل ۱-۴. تصویر میکروسکوپ الکترونی پوشی nanoPd-MWCNTs
	شکل ۲-۴. بررسی ولتاموگرام‌های چرخه‌ای برای GCE ، GCE/MWCNTs و
۴۰	GCE/nanoPd-MWCNTs در محلول ۰/۵ M H ₂ SO ₄
	شکل ۳-۴. ولتاموگرام‌های چرخه‌ای و نمودارهای نایکوئیست GCE/ ،GCE
۴۲	MWCNTs و GCE/nanoPd-MWCNTs
	شکل ۴-۴. ولتاموگرام مربوط به بررسی رفتار الکتروشیمیایی آنزیم گلوکز اکسیداز در
۴۳	محلول بافر فسفات ۰/۱ M (pH = ۷) اشباع‌شده از اکسیژن
	شکل ۵-۴. ولتاموگرام مربوط الکتروکاتالیز کردن کاهش اکسیژن بر روی
۴۴	GCE/ nanoPd-MWCNTs/GOD /nafion
	شکل ۶-۴. ولتاموگرام‌های مربوط به فعالیت الکتروکاتالیستی
۴۶	nanoPd-MWCNTs/GOD/nafion نسبت به گلوکز

شکل ۷-۴	بررسی اثر حضور اکسیژن در پاسخ‌دهی
۴۷	GCE/nanoPd-MWCNTs/GOD/nafion نسبت به گلوکز
شکل ۸-۴	نمودار حساسیت الکتروود نسبت به افزایش گلوکز بر حسب حجم
۴۹	سوسپانسیون nanoPd-MWCNTs
شکل ۹-۴	نمودار حساسیت الکتروود نسبت به افزایش گلوکز بر حسب واحد
۵۰	گلوکز اکسیداز
شکل ۱۰-۴	نمودار حساسیت الکتروود نسبت به افزایش گلوکز بر حسب درصد نفیون ...
۵۱
شکل ۱۱-۴	ولتاموگرام‌های مربوط به بررسی اثر pH
۵۲
شکل ۱۲-۴	ولتاموگرام‌های مربوط به بررسی اثر سرعت رویش پتانسیل
۵۵
شکل ۱۳-۴	ولتاموگرام‌های مربوط به تهیه منحنی درجه‌بندی گلوکز
۵۷
شکل ۱۴-۴	بررسی تکرارپذیری پاسخ ولتامتری چرخه‌ای الکتروود نسبت به گلوکز
۵۸
شکل ۱۵-۴	بررسی تکرارپذیری ساخت الکتروود
۶۰
شکل ۱۶-۴	بررسی پایداری الکتروشیمیایی الکتروود
۶۲
شکل ۱۷-۴	بررسی پایداری نگهداری الکتروود
۶۴
شکل ۱۸-۴	بخشی از ولتاموگرام‌های مربوط به بررسی اثر مزاحمت اوریک اسید در
۶۷	اندازه‌گیری گلوکز
شکل ۱۹-۴	بخشی از ولتاموگرام‌های مربوط به بررسی اثر مزاحمت اسکوربیک اسید در
۶۹	اندازه‌گیری گلوکز
شکل ۲۰-۴	بخشی از ولتاموگرام‌های مربوط به بررسی اثر مزاحمت استامینوفن در اندازه-
۷۱	گیری گلوکز

فهرست جدول‌ها

۴	جدول ۱-۱. نمونه‌هایی از بافت‌های حاوی آنزیم به‌کار رفته در زیست‌حسگرها
۳۳	جدول ۱-۳- نام و ویژگی‌های مواد شیمیایی استفاده‌شده
۵۴	جدول ۱-۴ مقادیر m^{-1} برحسب میزان $n\Delta E_p$ حاصل از آزمایش‌های سرعت روبش
۵۹	جدول ۲-۴. سیگنال‌های I_p به‌دست آمده برای ده چرخه پی‌درپی در حضور 2 mM گلوکز در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$ در پتانسیل -0.1 ولت
۶۱	جدول ۳-۴. سیگنال‌های I_p به‌دست آمده برای پنج الکتروود ساخته شده به صورت جداگانه در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$ حاوی 2 mM گلوکز در پتانسیل -0.1 ولت
۶۳	جدول ۴-۴. جریان دماغه کاهشی اکسیژن در -0.1 ولت برای چرخه‌ی اول، چرخه‌ی ۵۰، چرخه‌ی ۱۰۰، چرخه‌ی ۱۵۰، در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$
۶۵	جدول ۵-۴. جریان‌های دماغه (I_p) در پتانسیل -0.1 ولت برای روز اول، روز پنجم، روز دهم و روز پانزدهم نگهداری شده در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$
۶۸	جدول ۶-۴. سیگنال‌های به دست آمده (I_p) برای $2/5$ میلی‌مولار گلوکز در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$ در غیاب و در حضور غلظت‌های مختلف اوریک اسید
۷۰	جدول ۷-۴. سیگنال‌های به‌دست آمده (I_p) برای $2/5$ میلی‌مولار گلوکز در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$ در غیاب و در حضور غلظت‌های مختلف اسکوربیک اسید
۷۲	جدول ۸-۴. سیگنال‌های به دست آمده (I_p) برای $2/5$ میلی‌مولار گلوکز در محلول بافر فسفات 0.1 M با $\text{pH} = 7$ در غیاب و در حضور غلظت‌های مختلف استامینوفن

فصل اول

مقدمه

۱-۱- حسگرها^۱ و زیست حسگرها^۲

از گذشته تاکنون اندازه‌گیری گونه‌های مهم شیمیایی و زیستی از اهداف اساسی علوم تجزیه‌ای بوده است. در بسیاری از موارد، گونه مورد نظر در محیط‌های پیچیده‌ای وجود دارد که در آن صورت نیاز به روش‌هایی است تا علاوه بر حساسیت بالا بتوانند بدون استفاده از مراحل وقت‌گیر و هزینه‌بر جداسازی، گونه مورد نظر را به صورت انتخابی^۳ اندازه‌گیری کنند. حسگرها، ابزارهایی هستند که در چند دهه اخیر مورد توجه دانشمندان تجزیه قرار گرفته‌اند[۱].

یک حسگر، ابزار کوچکی است که می‌تواند برای اندازه‌گیری گونه مورد نظر در بافت نمونه به کار رود. حسگرها در حالت مطلوب پاسخی برگشت پذیر دارند و نباید به نمونه آسیب برسانند. از طرفی این حسگرها باید به راحتی ساخته شده و از نظر حساسیت^۴ و طول عمر نیز مطلوب باشند.

برای انتخاب یک حسگر باید به معیارهای زیر توجه داشت:

۱- محدوده‌ی خطی^۱ منحنی کالیبراسیون

^۱ Sensors

^۲ Biosensors

^۳ Selective

^۴ Sensitivity

۲- تکرارپذیری^۲ و صحت^۳

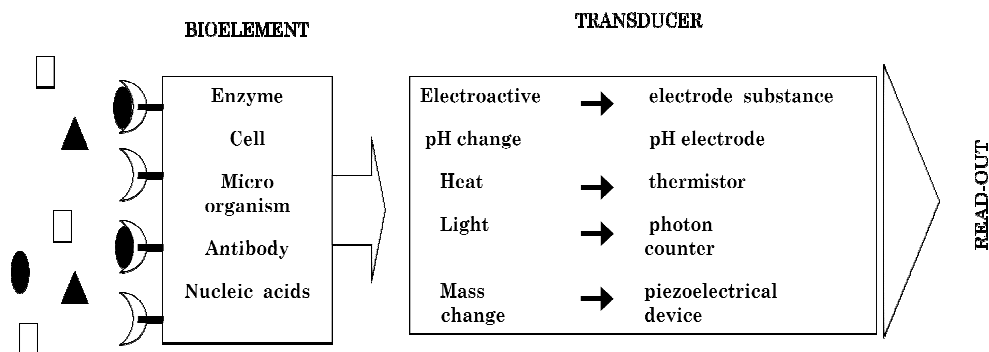
۳- انتخاب پذیری^۴

۴- مدت زمان پاسخ^۵ [۴]

یک زیست حسگر می تواند به این صورت تعریف شود: دستگاهی که شامل یک جزء زیستی و یک مبدل^۶ است که می تواند به طور معمول غلظت یک یا دسته ای از گونه های شیمیایی را به سیگنال الکترونیکی عددی تبدیل کند. اتصال یک آنزیم به یک حسگر، زیست حسگری را ایجاد می کند که نسبت به یک آنالیت انتخاب پذیری بهتری دارد [۲].

شکل ۱- ۱. شمای کلی یک زیست حسگر و انتخاب پذیری آن را نسبت به سوپسترا نشان می -

دهد.

شکل ۱- ۱. شمای کلی یک زیست حسگر و تشخیص سوپسترا

یک زیست حسگر الکتروشیمیایی^۷ یک دستگاه تجزیه ای است که در آن یک دستگاه الکتروشیمیایی به عنوان مبدل عمل می کند [۳].

^۱ Linear range

^۲ Repeatability

^۳ Accuracy

^۴ Selectivity

^۵ Response time

^۶ Transducer

^۷ Electrochemical biosensor

۱-۲- اجزاء یک زیست حسگر

سه بخش مهم در یک زیست حسگر وجود دارد:

۱- جزء زیستی یا شناساگر بیولوژیکی^۱. در تهیه زیست حسگرها از مواد زیستی استفاده می شود که بتوانند بطور اختصاصی با یک گونه آزمایشی به سرعت واکنش داده و گونه جدیدی را که با روش های متداول فیزیکی یا شیمیایی قابل شناسایی است، به وجود آورند. این جزء شامل گیرنده ها، آنزیم ها^۲، آنتی بادی ها^۳، نوکلئیک اسیدها^۴، ریزجاندارها^۵ یا پروتئین های گیاهی^۶ است.

۲- مبدل که می تواند یک رویداد زیست شناختی را به سیگنال قابل اندازه گیری تبدیل کند. مبدل ها شامل پنج دسته: مبدل های الکتروشیمیایی، نوری^۸، گرمایی^۹، پیزوالکتریک^{۱۰} و مغناطیسی^{۱۱} می باشند.

۳- یک سیستم پردازنده سیگنال^{۱۲} که آن را به شکل قابل خواندن، تبدیل می کند [۶-۸].

یک آنزیم از نظر ساختمانی، ماکرومولکولی حجیم با ساختاری پیچیده و حاوی مقدار زیادی پروتئین است. هر آنزیم معمولا دارای یک گروه فعال^{۱۳} می باشد که غالبا حاوی یک یا چند اتم فلزی است. در اکثر آنزیم های به کار رفته در زیست حسگرها، فعالیت آن ها به صورت درگیر شدن در یک فرایند اکسایش - کاهش می باشد که به روش های الکتروشیمیایی قابل تشخیص است [۵].

زیست حسگرهای حساس به اوره و گلوکز نمونه هایی از زیست حسگرهایی می باشند که به ترتیب از آنزیم اوره آز و آنزیم گلوکز اکسیداز در ساختمان آن ها استفاده می شود.

^۱ Biological recognition element

^۲ Receptors

^۳ Enzymes

^۴ Antibodies

^۵ Nucleic acids

^۶ Microorganisms

^۷ Lectins

^۸ Optical

^۹ Thermometric

^{۱۰} Piezoelectric

^{۱۱} Magnetic

^{۱۲} Signal processing system

^{۱۳} Prosthetic group

از بافت‌های گیاهی یا حیوانی نیز به عنوان منبع آنزیم در ساخت زیست‌حسگرها بهره می‌گیرند. با اینکه اینگونه بافت‌ها معمولا حاوی بیش از یک نوع آنزیم است، لذا به اندازه‌ی آنزیم خالص شده انتخابی عمل نمی‌کند، ولی به دلیل قرار داشتن آنزیم در یک محیط طبیعی، به مراتب کمتر از آنزیم خالص شده در معرض تخریب تدریجی قرار دارند.

در جدول ۱-۱ تعدادی از زیست‌حسگرهایی را که با استفاده از بافت گیاهی و حیوانی تهیه و در منابع علمی ارائه شده‌اند، لیست شده است [۵].

جدول ۱-۱. نمونه‌هایی از بافت‌های حاوی آنزیم به کار رفته در زیست‌حسگرها

سوبسترا	جزء زیستی به کار رفته در ساخت زیست‌حسگر	گونه اندازه‌گیری شونده
گلوتامین	بافت کلیه‌ی خوک	NH_3
آدنوزین	بافت‌های مخاط روده‌ی کوچک موش	NH_3
گوآنین	بافت کبد خرگوش	NH_3
پراکسید هیدروژن	بافت کبد گاو	O_2
گلوتامات	کدوی زرد	CO_2
پیرووات	مغز ذرت	CO_2
اوره	آرد باقالا	NH_3
فسفات/فلوئورور	جوانه‌ی سیب‌زمینی/گلوکز/اکسیداز	O_2
دوپامین	موز	O_2
تیروزین	چغندر قند	O_2
سیستئین	برگ خیار	NH_3

۱-۳- کاربرد زیست‌حسگرها [۵]

تعداد گونه‌هایی که می‌توان با استفاده از زیست‌حسگرها اندازه‌گیری کرد، بسیار زیاد است. از گونه‌های معدنی ساده نظیر یون نیترات گرفته تا مولکول‌های ساده‌ای مانند منوکسید کربن، متان و مولکول‌های پیچیده‌ی زیستی نظیر DNA را می‌توان جزو گونه‌های قابل تشخیص و سنجش توسط زیست‌حسگرها نام برد. با این حال از ابداع و کاربرد یک زیست‌حسگر در آزمایشگاه تا به‌کارگیری آن به عنوان یک ابزار تشخیص و اندازه‌گیری متداول، راهی بسیار طولانی است، زیرا یک زیست-حسگر تجارتي باید تمام شرایط مربوط به کارایی این وسیله را احراز کند تا بتواند در نقش وسیله‌ای مطمئن مورد استفاده قرار گیرد. در ادامه موارد عمده‌ای که در حال حاضر در آن‌ها از زیست‌حسگرها بهره می‌گیرند، مطرح شده است.

۱-۳-۱- آزمایشگاه‌های بالینی [۵]

استفاده از زیست‌حسگرها در آزمایشگاه‌های بالینی از دو لحاظ می‌تواند جالب توجه باشد. یکی این‌که کاربرد این وسیله می‌تواند زمان دسترسی به جواب را کوتاه کند. دیگر این‌که در بعضی موارد ممکن است از این وسیله بتوان در محیط زنده نیز استفاده کرد. به این ترتیب استفاده از چنین وسیله-ای در بالین بیمار، ضرورت انتقال نمونه‌ی خون به آزمایشگاه را از میان برمی‌دارد.

به طور کلی نیاز به اندازه‌گیری برخی ترکیبات زیستی نظیر گلوکز و کلسترول، فرآورده‌های دارویی مانند آسپرین و پاراستامول و برخی یونها و گازها در حداقل زمان ممکن و حتی در بالین بیمار، با هدف کمک به نجات جان بیماران، کاربرد زیست‌حسگرها را بیش از پیش ضروری می‌سازد.

۱-۳-۲- کنترل فرایندهای صنعتی [۵]

کاربرد عمده‌ی زیست‌حسگرها در صنایع تخمیری و صنایع غذایی است. به کمک زیست‌حسگرها می‌توان مقدار مواد گوناگون نظیر قندها، مخمرها، الکل‌ها و شاید برخی محصولات فرعی ناخواسته را در مواد اولیه و فرآورده‌های صنعتی تعیین مقدار و کنترل کرد. این کار به بهبود کیفیت تولید، افزایش بازده و ارتقا بهره‌وری کمک می‌کند. علاوه بر این با استفاده از زیست‌حسگرها می‌توان بسیاری از اندازه‌گیری‌های ضروری را که باید توسط آزمایشگر و با صرف وقت و هزینه‌ی زیاد انجام گیرد، به طور خودکار به مرحله‌ی اجرا در آورد.

۱-۳-۳- بررسی های زیست محیطی [۵]

مواد قابل سنجش متعددی در هوا، آب، خاک و دیگر تشکیل دهنده های محیط زیست وجود دارد و هر روز بر تعداد این گونه مواد افزوده می شود. ضرورت اندازه گیری آلاینده هایی نظیر انواع حشره-کش ها، کودهای شیمیایی، زباله ها و پساب های صنعتی و خانگی بر کسی پوشیده نیست. با استفاده از زیست حسگرها، می توان کنترل پیوسته ی برخی از این آلاینده ها را به راحتی امکان پذیر ساخت و اندازه گیری تصادفی برخی دیگر را در کمترین مدت ممکن به انجام رسانید.

۱-۴- روش های تثبیت گونه های زیستی [۵]

در ساخت زیست حسگرها، تثبیت گونه های زیستی بر سطح مبدل از اهمیت خاصی برخوردار است و با توجه به نوع جزء زیستی به یکی از پنج روش زیر انجام می شود:

الف) جذب سطحی^۱

ساده ترین روش تثبیت است، ولی به دلیل سست بودن پیوند جزء زیستی با سطح انتقال دهنده، از آن در آزمایش های اولیه استفاده می شود.

ب) تثبیت درون کپسول

جزء زیستی را درون کپسول یا غشای نازکی که با مبدل در تماس است، قرار می دهند. در این روش گونه زیستی پایداری خود را حفظ می کند و از عواملی نظیر دما، pH، نیروی یونی و ترکیب شیمیایی محیط متاثر نمی شود. غشاء به کار رفته به طور معمول برای گونه ای که جزء زیستی به آن حساس می باشد، تراوا است.

ج) تله انداختن

در این روش با مخلوط از گونه ی زیستی و یک منومر بی اثر شبکه ی پلیمری ژل مانند تهیه می - شود که گونه ی زیستی درون آن شبکه محبوس می شود. این روش گاهی مانع از ارتباط آسان گونه های آزمایشی با جزء زیستی و در نهایت سبب کند شدن واکنش می شود.

^۱ Adsorption

د) پیوند زنی

در این روش ماده زیستی از طریق یک پیوند شیمیایی به یک تکیه‌گاه متصل می‌شود. در این روش نیز انتشار گونه‌های آزمایشی به سوی جزء زیستی با کمی محدودیت همراه است.

ه) پیوند کووالان

در این روش بین جزء زیستی و گروه عاملی ویژه‌ای که روی تکیه‌گاه مستقر در سطح مبدل قرار دارند، پیوندی کووالانسی ایجاد می‌شود. گروه‌های هسته‌خواه موجود در آمینواسیدهایی از ماده زیستی، که فاقد فعالیت کاتالیزی هستند، برای ایجاد پیوند مناسب می‌باشند.

۱-۵- اصول اساسی زیست‌حسگرهای گلوکز

۱-۵-۱- بیماری دیابت^۱

بیماری دیابت یک معضل عمومی سلامتی است که وسعت جهانی دارد. این اختلال متابولیکی^۲ ناشی از کمبود انسولین^۳ و یا ازدیاد قند خون است و بازتاب آن ازدیاد غلظت گلوکز به بیشتر از مقدار معمول آن در بدن یعنی به بیش از ۱۲۰-۸۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر و یا ۶/۶-۴/۴ میلی‌مولار می‌باشد [۹]. بیماری دیابت یکی از عوامل اصلی مرگ‌ومیر در دنیاست [۱۰-۱۲] و طبق آمار سازمان سلامت جهانی^۴ (WHO) حدود ۲/۸٪ جمعیت جهان در سال ۲۰۰۰ از این بیماری رنج برده و این درصد به سرعت رشد کرده و تا سال ۲۰۳۰ حدود دو برابر افزایش یافته و به ۴/۴٪ خواهد رسید [۱۱]. در سال ۲۰۰۹ حدود ۲۰۰ میلیون نفر درگیر این بیماری بوده و این رقم تا سال ۲۰۳۰ به بیش از ۳۰۰ میلیون نفر خواهد رسید [۱۲].

دیابت عوارض بیشماری چون بیماری‌های قلبی، نارسایی‌های کلیوی، کم بینایی و نابینایی به همراه دارد [۸]. برای درمان و کنترل بیماری دیابت و کاهش عوارض ناشی از آن باید مقدار گلوکز خون تعیین گردد. به این منظور زیست‌حسگرهای گلوکز به طور وسیعی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند

^۱ Diabetes mellitus

^۲ Metabolic disorder

^۳ Insulin

^۴ World Health Organization

و بر روی انواع زیست‌حسگرهایی که بر اساس آنزیم کار می‌کنند، تحقیق‌ها و بررسی‌های گسترده‌ای انجام گرفته است [۱۲].

مهمترین زیست‌حسگرهای متداول گلوکز نوع الکتروشیمیایی آن‌هاست، که حساسیت بهتر، قابلیت ساخت مجدد بیشتر، سهولت در نگهداری و قیمت پایین‌تری دارند. حسگرهای الکتروشیمیایی می‌توانند به شکل‌های پتانسیومتری^۱، آمپرومتری^۲ و یا هدایت سنجی^۳ وجود داشته باشند [۱۳-۱۵].

زیست‌حسگرهای آنزیمی و آمپرومتری گلوکز دستگاه‌هایی هستند که قابل دسترس‌ترند و به طور گسترده‌ای در دهه‌ی اخیر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. حسگرهای آمپرومتری جریان تولید شده‌ی ناشی از انتقال مستقیم یا غیر مستقیم الکترون بین الکتروود و جزء بیولوژیکی را نشان می‌دهند [۱۶].

به طور معمول گلوکز بر اساس بر همکنش با یکی از سه آنزیم هگزوکیناز^۴، گلوکز اکسیداز^۵ (GOD) و یا گلوکز-۱-دهیدروژناز^۶ (GDH) اندازه‌گیری می‌شود [۱۷]. سنجش بر اساس هگزوکیناز روش مرجعی برای اندازه‌گیری گلوکز به وسیله‌ی اسپکترومتری ست که در بسیاری از آزمایشگاه‌های کلینیکی استفاده می‌شود [۱۸].

معمولاً در زیست‌حسگرهای گلوکز از دو آنزیم گلوکز اکسیداز و گلوکز-۱-دهیدروژناز استفاده می‌شود. این آنزیم‌ها در پتانسیل اکسایش-کاهش، کوفاکتورها^۷، سرعت تبدیل و گزینش‌گری نسبت به گلوکز متفاوت هستند [۱۸]. گلوکز اکسیداز یک آنزیم استاندارد برای زیست‌حسگرها ست و نسبت به گلوکز حساسیت نسبتاً بالایی دارد. گلوکز اکسیداز آسان به دست آمده و ارزان است، در برابر pH، قدرت یونی و دما از دیگر آنزیم‌ها مقاوم‌تر است [۱۹ و ۲۰].

عملکرد عمومی حسگرهای گلوکز بر اساس کاتالیز اکسایش β -D-glucose به وسیله‌ی مولکول‌های اکسیژن به گلوکونیک اسید و هیدروژن پراکسید توسط گلوکز اکسیداز تثبیت شده، می‌باشد [۱۸].

^۱ Potentiometry

^۲ Amperometry

^۳ Conductometry

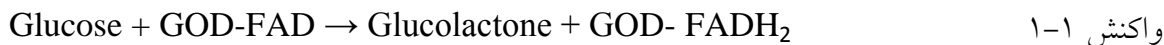
^۴ Hexokinase

^۵ Glucose oxidase

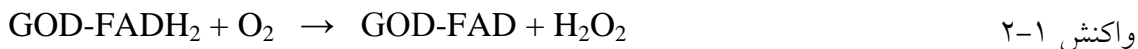
^۶ Glucose-1-dehydrogenase

^۷ Cofactors

گلوکز اکسیداز هسته‌ی فلاوین آدنین دی‌نوکلئوتید^۱ (FAD) دارد که به عنوان یک گیرنده‌ی اولیه‌ی الکترون عمل می‌کند و به FADH₂ کاهش می‌شود. (واکنش ۱-۱)

GOD-FADH₂ با اکسیژن واکنش داده و به حالت GOD-FAD اولیه برمی‌گردد و تولید هیدروژن پراکسید می‌کند. (واکنش ۲-۱)

بر اساس واکنش ۱-۳ هیدروژن پراکسید در الکتروود پلاتین (به عنوان آند) اکسید می‌شود. الکتروود به سادگی تعداد انتقال‌های الکترون را شناخته و این جریان الکترون‌ها متناسب با تعداد مولکول‌های گلوکز موجود در نمونه می‌باشد [۱۸].

سه استراتژی برای استفاده از زیست‌حسگرها وجود دارد: (۱) اندازه‌گیری اکسیژن مصرف شده توسط واکنش آنزیمی، (۲) اندازه‌گیری هیدروژن پراکسید تولید شده توسط واکنش آنزیمی و (۳) با استفاده از حدواسط‌های^۲ قابل انتشار یا تثبیت شده برای انتقال الکترون از گلوکز اکسیداز به الکتروود [۲۱ و ۲۲].

تاریخچه‌ی الکتروودهای آنزیمی گلوکز از سال ۱۹۶۲ با ساختن اولین زیست‌حسگر گلوکز توسط کلارک^۳ و لیون^۴ در بیمارستان کودکان سین سیناتی^۵ آغاز شد. آنها برای ساخت اولین الکتروود آنزیمی

^۱ Flavin adenine dinucleotide

^۲ Mediators

^۳ Clark

^۴ Lyons

^۵ Cincinnati

گلوکز یک لایه‌ی نازک از گلوکز اکسیداز را به وسیله‌ی یک غشای نیمه تراوا الکتروود حساس به اکسیژن تثبیت کردند و اندازه‌گیری گلوکز بر اساس اندازه‌گیری اکسیژن مصرف شده از طریق واکنش کاتالیز شده به وسیله‌ی آنزیم انجام گرفت. در واقع گلوکز در مجاورت گلوکز اکسیداز به وسیله‌ی اکسیژن به گلوکونیک اسید اکسید شده و میزان اکسیژن مصرفی و غلظت گلوکز با هم رابطه‌ی مستقیمی دارند [۹ و ۲۳].

۱-۵-۲- نسل‌های زیست‌حسگرهای آمپرومتری گلوکز [۹]

سه نسل از زیست‌حسگرهای آمپرومتری گلوکز وجود دارد:

۱-۵-۲-۱- نسل اول زیست‌حسگرهای گلوکز^۱ [۹]

نسل اول زیست‌حسگرهای گلوکز تکیه بر استفاده از اکسیژن طبیعی و تولید و تعیین هیدروژن-پراکسید دارند. واکنش بیوکاتالیتیکی سبب کاهش گروه فلاوین (FAD) شده و ایجاد (FADH₂) میکند (طبق واکنش ۱-۱). در پی آن فلاوین به وسیله‌ی مولکول‌های اکسیژن دوباره اکسید می‌شود و فرم اکسیدی گلوکز اکسیداز GOD-FAD و هیدروژن پراکسید تولید میشود (طبق واکنش ۱-۲).

اندازه‌گیری هیدروژن پراکسید تولید شده توسط واکنش آنزیمی، مزیت‌هایی چون سادگی به همراه دارد، به ویژه زمانی که کوچک کردن دستگاه مد نظر باشد. اندازه‌گیری‌ها معمولاً توسط الکتروود پلاتین در پتانسیل آندی مناسب حدوداً ۰/۶ V (vs Ag | AgCl) انجام می‌شوند.

این سیستم‌ها که بر اساس اکسایش هستند از اکسیژن به عنوان پذیرنده‌ی فیزیولوژیکی الکترون استفاده می‌کنند. در نتیجه پاسخ آن‌ها در اثر تنش در مقدار اکسیژن می‌تواند دارای نوسان باشد. این خطا سبب تغییر در پاسخ حسگر و کاهش حد بالای محدوده‌ی خطی است. به این محدودیت "کسر عمل اکسیژن"^۲ گفته می‌شود.

۱-۵-۲-۲- نسل دوم زیست‌حسگرهای گلوکز^۳ [۹]

در نسل دوم زیست‌حسگرهای آمپرومتری گلوکز یک پذیرنده‌ی الکترون غیر فیزیولوژیکی که توانایی انتقال الکترون از مرکز ردوکس آنزیم به سطح الکتروود را داشته باشد، جای‌گزین اکسیژن شده

^۱ First-Generation Glucose Biosensors

^۲ Oxygen deficit

^۳ Second-Generation Glucose Biosensors